

1.

2.

beklaagden,

eisers tot cassatie van een arrest, op 11 februari 2000
gewezen door het Hof van Beroep te Antwerpen, correctionele
kamer,

met als raadsman Mr. , advocaat bij de balie
te ,

HET HOF,

Gehoord het verslag van raadsheer en op de conclu-
sie van advocaat-generaal ;

Gelet op het bestreden arrest, op 11 februari 2000 door het
Hof van Beroep te Antwerpen gewezen ;

Gelet op de memorie die aan dit arrest is gehecht en daarvan
deel uitmaakt ;

**A. In zoverre de voorzieningen gericht zijn tegen de bes-
lissing waarbij de eisers tot straf worden veroordeeld :**

Over het eerste tot het zesde middel :

Overwegende dat de eisers wegens de heromschreven telastleggingen I, II en III zijn veroordeeld tot een geldboete van honderd frank ; dat deze straf naar recht is verantwoord door de bewezen verklaarde telastleggingen I en III, zodat de middelen die alleen betrekking hebben op de telastlegging II, niet tot cassatie kunnen leiden, mitsdien niet ontvankelijk zijn ;

En overwegende dat de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen in acht zijn genomen en de beslissing overeenkomstig de wet is geweest ;

B. In zoverre de voorzieningen gericht zijn tegen de beslissingen waarbij het herstel in de vorige toestand wordt bevolen :

1. wegens de telastleggingen onder I :

Overwegende dat de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen in acht zijn genomen en de beslissing overeenkomstig de wet is geweest ;

2. wegens de telastlegging onder II :

Over het eerste middel :

Overwegende dat het bestreden arrest met de aangehaalde motivering eisers verweer verwerpt en beantwoordt ;

Dat het middel feitelijke grondslag mist ;

Over het tweede middel :

Wat het eerste onderdeel betreft :

Overwegende dat het bestreden arrest met de redenen die het vermeldt het verweer verwerpt en beantwoordt ;

Dat het onderdeel feitelijke grondslag mist ;

Wat het tweede onderdeel betreft :

Overwegende dat artikel 42, §1, 7°, Stedenbouwdecreet beoogt de wijzigingen van gebruik, die een belangrijke weerslag hebben op de bestemming en de ordening van het grondgebied, te onderwerpen aan een vergunning ; dat het tweede lid van dit artikel daartoe de criteria bepaalt op grond waarvan de Vlaamse Regering de lijst opstelt van de gebruikswijzigingen die moeten worden vergund ;

Overwegende dat de verwijzing in deze bepaling naar "de bestemmingen van voorlopig vastgestelde ontwerp-gewestplannen, van vastgestelde gewestplannen en van algemene plannen van aanleg tot stand gebracht overeenkomstig artikel 12, derde lid, van dit decreet", niet inhoudt dat de bedoelde gebruikswijzigingen steeds verboden zijn of, omgekeerd, steeds toelaatbaar zijn zolang zij niet uitdrukkelijk verboden zijn krachtens de bepalingen van deze plannen of van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen ;

Dat het aan de overheid toekomt in de gevallen bepaald in het uitvoeringsbesluit van 17 juli 1984 houdende het vergunning-

splichtig maken van sommige gebruikswijzigingen, overeenkomstig deze bepalingen, te oordelen of de voorgenomen wijziging kan worden vergund ;

Overwegende dat artikel 5 van dit besluit bepaalt dat het nieuwe gebruik van een in een recreatiegebied gelegen vergund gebouw, met als hoofdfunctie diens permanente bewoning, geacht wordt een belangrijke ruimtelijke weerslag te hebben op de onmiddellijke omgeving, en dat dergelijke wijziging een voorafgaande vergunning behoeft ; dat het hierdoor niet strijdig is met de aangevoerde wetsbepalingen noch een algemeen rechtsbeginsel miskent :

Dat het onderdeel faalt naar recht ;

Wat het derde onderdeel betreft :

Overwegende dat, enerzijds, artikel 42, §1, 7°, Stedenbouwdcreet en artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1984 nauwkeurig de na te leven vergunningsplicht omschrijven, anderzijds, artikel 66, vierde lid, van hetzelfde decreet bij overtreding nauwkeurig de straf bepaalt ;

Dat het onderdeel faalt naar recht ;

Over het derde middel :

Overwegende dat het bestreden arrest met de redenen die het vermeldt, het bedoelde verweer verwerpt en beantwoordt ;

Dat het middel feitelijke grondslag mist ;

Over het vierde middel in zijn geheel :

Overwegende dat de bepalingen van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 10 december 1948, niet behoren tot het Belgische recht en geen wet zijn, in de zin van artikel 608 van het Gerechtelijk Wetboek, waarvan de schending aanleiding kan geven tot cassatie ; dat het onderdeel niet ontvankelijk is in zoverre het gesteund is op die Universele Verklaring van de Rechten van de Mens ;

Overwegende dat het onderdeel niet verduidelijkt hoe en waardoor het arrest de artikelen 22, 23, 149 en 159 van de Grondwet schendt ; dat het onderdeel in zoverre wegens onnauwkeurigheid niet ontvankelijk is ;

Overwegende, voor het overige, dat de eisers het bestreden arrest verwijten te hebben geoordeeld dat de artikelen 1, 2 en 12 Stedenbouwwet zouden toelaten om van het grondrecht op wonen en van het grondrecht op eerbiediging van het privé-leven af te wijken ;

Overwegende dat het middel, dat ervan uitgaat dat artikel 8 EVRM de wetgever zou verbieden door middel van stedenbouwwetgeving de mogelijkheid tot wonen te beperken, faalt naar recht ;

Over het vijfde middel in zijn geheel :

Overwegende dat waar het begrip "permanent bewonen" dat voorkomt in artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1984 niet nader wordt gedefinieerd, het in zijn gewone taalkundige betekenis moet worden begrepen ; dat de appèlrechters door zulks te doen, het legaliteitsbeginsel niet miskennen ;

Dat het middel niet kan worden aangenomen ;

Over het zesde middel :

Overwegende dat in zoverre het middel kritiek uitoefent op het vervolgingsbeleid van de bestuurlijke overheid, dit niet gericht is tegen het bestreden arrest, mitsdien niet ontvankelijk is ;

Overwegende dat, voor het overige, de appèlrechters eisers verweer verwerpen en beantwoorden met de beschouwing dat een minder alert optreden van de overheid de strafbaarheid van het feit niet wegneemt ;

Dat het middel in zoverre feitelijke grondslag mist ;

3. wegens de telastlegging onder III :

Over het zevende middel :

Overwegende dat de appèlrechters met de motieven die zij vermelden, het bedoelde verweer verwerpen en beantwoorden ;

Dat het middel feitelijke grondslag mist ;

6 NOVEMBER 2001

En overwegende, ook wat het bevolen herstel betreft, voor de telastleggingen II en III, dat de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen in acht zijn genomen en de beslissingen overeenkomstig de wet zijn geweest ;

OM DIE REDENEN,

Verwerpt de voorzieningen ;

Veroordeelt de eisers in de kosten.

Gezegde kosten begroot op de som van drieduizend zeshonderd vijftientig frank verschuldigd.

Aldus geoordeeld door het Hof van Cassatie, tweede kamer, te Brussel, door afdelingsvoorzitter , de raadsheren en uitgesproken in openbare terechtzitting van zes november tweeduizend en een, door afdelingsvoorzitter , in aanwezigheid van advocaat-generaal met bijstand van eerstaanwezend adjunct-griffier